

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

29 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii:

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către SRL „Descomplus”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Descomplus” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Bălți privind contestarea actelor administrative,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 13 ianuarie 2015,

C O N S T A T Ă :

La data de 02 august 2013 SRL ”Descomplus” a înaintat cerere de chemare în judecată către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Bălți privind contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la data de 19.04.2013, în urma unui control fiscal la capitolul TVA pentru perioada 01.01.2009 - 31.03.2013, a emis Actul de control fiscal nr.3-452068, iar la data de 14.05.2013 a emis Decizia nr.927, prin prisma cărora i-au fost invocate reclamantului un șir de ilegalități, care au fost contestate în parte, la data de 10.06.2013. Astfel, la data de 09.07.2013, pîrîtul în urma examinării Actului de control fiscal, precum și a Deciziei emise asupra cazului de încălcare fiscală, a emis o nouă Decizie prin care, în lipsa temeiului legal de modificare sau anulare a deciziei contestate, s-a considerat ca neîntemeiată contestația înaintată și s-a dispus executarea Deciziei nr. 927 din 14.05.2013.

Consideră reclamantul că, Decizia pîrîtului cu nr.1480 din 09.07.2013, expusă pe marginea contestației împotriva Actului de control fiscal nr.3- 452068 și a Deciziei nr.927 este una ilegală, neîntemeiată și pasibilă anulării, deoarece în ianuarie 2013 între SRL „T.V.Liuvas” și SRL „Descomplus” a fost încheiat un contract de antrepriză, prin prisma căruia SRL „T.V.Liuvas” a efectuat lucrări de dezăpezire a teritoriului și a acoperișului magazinului „Unic” din mun. Bălți. Operațiunile nominalizate au fost reflectate în evidența financiară a întreprinderii SRL ”Descomplus” în baza facturilor fiscale seria FU nr.2835100, și respectiv FU

nr. 2835101 din 24.01.2013. În acest context, a fost prezentată conform procedurii declarația privind TVA pentru perioada fiscală ianuarie 2013, atribuind la decontări suma TVA în valoare de 11 946,72 lei. Mai invocă reclamantul și faptul că, pîrîtul nelegitim subscie asupra faptului, precum că, înregistrarea modificărilor componenței fondatorilor SRL „F.V.Liuvas” s-ar fi soldat cu întocmirea actului de predare-primire a documentelor de strictă evidență în care s-ar constata că printre blanchetele facturilor fiscale neutilizate s-ar fi regăsit și facturile fiscale seria FU nr. nr.2835100, și respectiv FU 2835101 din 24.01.2013; această situație în opinia reclamantului este lipsită de considerență juridică întrucît reclamantul efectuînd tranzacția nominalizată și conducîndu-se de prevederile legislației în vigoare a declarat venitul obținut organului competent, reținînd concomitent și suma TVA. Drept rezultat, poziția pîrîtului precum că „reclamantul la momentul reflectării în documentele de evidență contabilă a intrării de servicii, nu ar fi dispus, de facto, de factura fiscală seria FU 2835100 în valoare de 48 560 lei, inclusiv TVA - 8 093,33 lei și factura fiscală seria FU 2835101 în valoare de 23 120,33 lei, inclusiv TVA - 3 853,39 lei și nu ar fi avut temei de a atribui la decontări cu bugetul suma TVA în corespundere cu prevederile art. 102 al.6 Cod Fiscal”, o consideră incidentă. Un al treilea temei întru invocarea ilegalității deciziei menționate, pretinde reclamantul, că susținerea de către pîrît a poziției referitoare la prezentarea neconformă, de către reclamant, a Declarației cu privire la TVA pentru perioada fiscală L/01/2013 în condițiile în care formularul de prezentare a dării de seamă este unul strict prestabilit de legislația fiscală, iar reclamantul fără nici o derogare, avînd la bază prevederile Ordinului nr.1164 din 25.10.2012 cu privire la aprobarea formularului Declarației privind TVA și a modului de completare a Declarației privind TVA a prezentat darea de seamă pentru perioada fiscală L/01/2013 - este una neîntemeiată; dacă pîrîtul invocă netemeinicia Declarației privind TVA, urma a elucida în mod expres în actul de control circumstanțele care generează netemeinicia Declarației.

Conform acțiunii depuse la data de 02.08.2013, reclamantul SRL „Descomplus” a solicitat anularea Deciziei nr.1480 din 09.07.2013 emisă pe marginea contestației nr.1588 din 10.06.2013.

Prin cererea depusă de reclamant la data de 23.08.2013 (f.d. 32), acesta și-a majorat pretențiile, solicitînd anularea Actului de control fiscal nr. 3-452068 din 19.04.2013, Decizia cu nr. 927 din 14.05.2013 și a Decizia cu nr.1480 din 09.07.2013.

Prin hotărîrea Judecătoriei Bălți din 19 iunie 2014 s-a respins acțiunea înaintată de SRL „Descomplus”.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, și nemijlocită a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune, nu se încadrează în prevederile legii.

La data de 21.07.2014 SRL „Descomplus” a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, cerînd admiterea apelului, casarea hotărîrii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărîri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă

integral.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 13 ianuarie 2015 s-a respins apelul declarat de către SRL "Descomplus" și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți, din 19 iunie 2014.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate. Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel SRL „Descomplus” a declarat recurs prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Bălți din 13 ianuarie 2015 și a hotărârii Judecătoriei Bălți din 19 iunie 2014.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai

asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de către SRL „Descomplus” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Descomplus” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SRL „Descomplus”, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 13 ianuarie 2015, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Descomplus” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Bălți privind contestarea actelor administrative.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea